

Razne stvari.

Drobtine.

(Jesén) se začne 23. septembra in je tretja letna dôba. Ona daruje obilno blagá pridnim ljudém, kateri so v spomladi pridno sejali in v poletji skerbno pléli. Drevje se šibi sladkega sadja, vinska terta ponuja otrokom zrelega grozdja. Skednji so polni rumelega snopovja in omare nadéte s sladkim sadjem, kedar Bog dobro letino dá; ako pa Bog ne dá, prazni so skednji in omare. — Rodovitnej jeseni podobna je moška dôba ostarelih ljudi. Mož in žena uživata dobiček svojega truda, ako sta dobro gospodarila in pridna bila v svojih mlajših dnéh. Vsega potrebnega imata v roke vzeti, za starost ni jima treba skerbeti. Delo pridnih rok rad blagoslovi dobri Bog za stare dni.

(Železo) je najbolj znana, najbolj koristna, pa tudi najbolj razširjena kovína na zemlji. Železo potrebujejo vsi ljudjé: kmetje, rokodelci in umétniki. Nahaja se povsod na zemlji in pod zemljo, v vodi, v zraku, v rastlinah, še celó v človeškem in živalskem truplu se nekoliko železa dobi. Poznali in obdelovali so ga že starodavni narodi ter so iznajdbo njegovega obdelovanja pripisovali bogovom, ali pa imenitnim možém, ktere so — kot svoje največe dobrotnike — po božje častili.

(Koliko časa bi se potrebovalo, da bi se en biljon naštel?) Ako bi kdo od 1 do 100 naštel v 1 minuti, bi naštel 6000 v 1 uri, 144.000 v 1 dnevu (v 24 urah), 1.008.000 v 1 tednu, 52.516.000 v 1 letu, tedaj 995.903.000.000 (kar še ni

popolnoma en biljon) v 19.000 letih. Šteti bi pa moral po noči in po dnevu, in velika števila bi moral ravno tako hitro šteti kakor mala.

Kratkočasnice.

* „Kako se kaj imate?“ vpraša kmet nekega reveža, kateri je bil zmiraj vesel in dobre volje. „Prav dobro se imam,“ odgovori revež, „kajti imam vse, česar potrebujem in še nekaj čéz.“ Kmet se temu čudi. „I kaj se bote temu čudili“ reče siromak, „kar sem rekel, to je resnica; kajti glejte, potrebujem usta in ta imam, potem pa še nekaj čéz, in to je — nos.“

* Učitelj vprašajo v šoli učenca, ki ni dobro in hitro številiti znal: „En funt sladkorja veljá 34 krajcarjev, koliko veljata dva funta?“ — Učenec brez premislika odgovorí: „Dvakrat toliko.“

* Nek vojak je moral pervikrat v boj. Njegovi starši so bili v velikih skerbéh za njegovo življenje. Nekega dné jim piše novinec listek, v katerem so bile naslednje besede: „Ljubi starši! Ne skerbite preveč za mene; jaz sem hvala Bogu zdrav in vesel, in naši častniki pravijo, da sovražnika ne bomo dobili še tako kmalu pred oči. Ako bi pa bila volja božja, da bi moral v boji umreti, sporočil vam bom to, kakor hitro mi bode mogoče, da bote za gotovo vedeli, ali sem živ ali mertev.“

* „Tako majhen, pa že v šolo hodiš, ljubček moj!“ nagovoré gospod župnik majhnega učenca, ki je šel iz šole. „I kaj pa vendar delaš v šoli?“ — „Čakam, dokler spet iz šole gremo,“ odgovori učenec.

Pametnice.

* Pravi prijatelj mora biti kakor dežnik, ki se skriva ob solnčnih dnevih, pa nas varuje, kedar je oblačno in môtno.

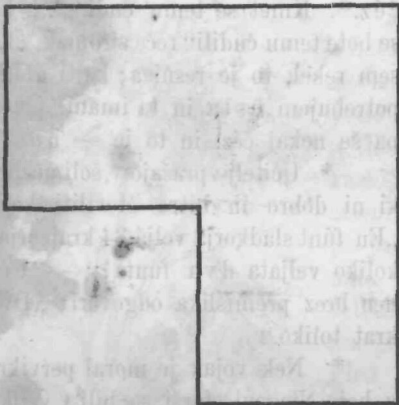
* Izobrazuj se sam, izobrazuješ svet, Boljšaj se sam, boljši bo svet!

* Bog in narod, domovina Naj ne gré nam iz spomina.

* Dobro premišljeno, Naglo doveršeno, — Vse drugo dobí se.

Zabavna naloga.

(Priobčila Frančiška Kovačič.)

Kako se dá narisana podoba v štiri enake kosce razdeliti?

(Rešitev zabavne naloge in imena reševalcev v prihodnjem listu.)

Zastavice.

1) Ktera senca drevesom največ škode dela?

2) Kdo bije brez rok?

3) Kdo nam vselej resnico pové, kedarkoli ga vprašamo?

4) Kaj je več vredno nego denarji, bogastvo in čast?

5) Kako se z enim žakljem žita nankrat napolnita dva?

6) Kdo železo jé?

(Uganjke zastavic v prihodnjem listu.)

Rešitev skakalnice v 8. listu

„Verteca.“

Za uk si prebrisane gláve,
Pa čedne in terdne postave;

Išče te sreča,

Um ti je dan,

Našel jo boš, ak

Nisi zaspan.

Skakalnico so prav rešili:

Gospod Anton Bezenšek, dijak v Celji; Gostač, na Primskovem; Joz. Benedek, učitelj v Hrenovicah; Drag. Ballogh, telegrafist v Ajdovščini; France Juh, mladenec v Hrenovicah; Dragotin Štrekelj, dijak v Gorici; Iv. Libijanski, dijak v Gorici; Vincenci Prešern, dijak v Ljubljani; Matej Brenoč, dijak v Lescah na Goriškem; Lavoslav Zupin, učitelj v Begnjah pri Cirknici; Zdravko Aljančič, osmošolec v Lj. Tomaž Šorl iz Žitrov; Janko Božič, gimnazijalec v Gorici. — Gospodičini: Deziderija Lipoldova v Idriji, in Viktora Pirc, v Teržiču; Franca Sajevic, kmetiška deklica v Naklem.

Uganjke zastavic v 8. listu

„Verteca“: 1. Čerke; 2. Nos; 3. Bolha; 4. Seženj (klaftra); 5. Človeški.

Senčna podoba, ki se naredi z rokami na steno.

Listnica. Gosp. B. V. na Primskovem: Naročnino smo le za prvo polletje prejeli, prosimo tedaj še za drugo polletje 1 gld. 30 kr. Da ste nam zdravi! — Iv. Lib. v Gorici: Vašej želji ne moremo vstreči. Več o tem pismeno. — M. V. v Renčah: Naročnino prejeli. Bog živi še mnogo let tako verlega rodoljuba kakor ste Vi; pa sprejmite tudi od naše strani naš pravi bratovski pozdrav! — J. B. v Gorici: Vašej želji ne moremo nikakor vstreči, kajti Vaši spisi niso še ugodni za natis. — D. L. v Kanali: Vaš spis „kmetiško življenje“ je prekratek in tudi premalo zanimiv, da bi ga v Vertec sprejeli.